

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io||hannis Eccii Ivdici-||vm, Svper
Aliqvot || Articvlis, A Fra||tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Septimvs. Confessionem sacramentalem dixit non esse de iure
diuino, sed ex institutione Innocen. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

Dixit etiam, quod deus exigeret summam perfectionem a quolibet christiano, & obseruantiam totius euangelij.

Fratres, qui ex me audierant non esse hunc articulum ab vilo dictum, nihilotenus effinxerunt, saltem priorem partem. Verū, Eccio eram ignoturus, quod alieno mēdacio fuisset seductus, nisi vidēre suū nānijs sese ostendere ignarū tam p̄ceptorū q̄ cōsiliōrū. Pōnā ergo articulum integrum, sic dictum est, cōsilia euāgelica non sunt supra, sed infra p̄cepta hoc est, cōsilia sunt quaedam viā & cōpendia facilius & foelicius implendi mandati dei: ideo etiā seruatis cōsilijs, nōdū impletum est p̄ceptum dei: Nam Rho. viij. Apostolus dicit se seruare legi peccati, & habere peccatum in carne sua (quod vtiq; est cōtra p̄ceptum dei) & tū viuēbat in summo gradu cōsiliōrū. Non ergo distinctio est inter cōsiliū & p̄ceptū, qd' cōsiliū plusquā p̄ceptū sit. Sic em̄ errant & nugantur theologij, sed q̄ sunt media cōmodiora ad p̄ceptum. facilius em̄ continet, qui viduus aut virgo est sepe rāus a sexu, quā copulatus cū sexu, qui cōcupiscentiā aliqd' cedit.

Proinde, quā Eccius ex Apostolo adducit, qui loquebatur sapientiam inter perfectos, neq; quid ibi Apostolus per sapientiam, neq; quid per perfectos intelligat, nōuit. Idem sapit de statu perfectionis, & satis ridicule argutatur, qd' omnes oporteret fieri monachos & virgines, si ad perfectionem summā teneremur, quasi monachos & virgines perfectos faciat status perfectionis (s; est, vocabulum perfectionis). Quæram ego ab Eccio, cui sit datum p̄ceptum illud, Non cōcupisces: an virginibus tantū: Si omnibus hominibus, ergo omnes obligantur ad summā perfectionem quia nō cōcupiscere, est summa castitas, quā nec Apostolus Paulus se habere dixit sed nec virgines eam habent, & tamen omnibus p̄cipitur in cōmuni decalogo. Quid hic faciet: an coniugiū tollet de medio, qd' sine concupiscentia stare non potest: at concupiscentia est contra p̄ceptum dei. Bulla theologus. Audi ergo, deus requirit ab omnibus nō concupiscere, ad quod proxime accedunt vidui & virgines, nullus aut attingit. omnibus aut ignoscit, propter gemitū, quo dolent sese non posse attingere, & dicunt, Quis liberabit me de morte corporis huius. Vbi es ergo Eccius, qui propositiones istas temerarias, & seductiuas ausus est asserere, vides ne, te non a deo saltem profecisse, vt vnū p̄ceptum decalogi intelligas.

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Confessionem sacramentalem dixit non esse de iure diuino, sed ex institutione Innocen. iij.

Hunc Eccius eximius noster errorem græcorū vocat, & hebreorū,

& probat Aug, Ambro, Orig, Petri Alexand. Obsecro te, si petat ge-
tilis ius diuini, & tu ei hominū verba reddas, insanum ne te, an sanū
iudicabit? Tot annis Ecclesie theologus est, & orbem fatigare promp-
tus est, necdum scit, quid sit ius diuinum. Cyprianum error qd
omiserit, qui omniū fortissime exomologesi in asserit sed ius compila-
tor grāmaticā contemnens, forte exomologesi in grācam, non intel-
lexit latinam confessionem significare.

Dico ergo, Confessio illa, quæ nunc agitur occulte in aurem, nullo
potest iure diuino probari, nec ita fiebat primitus. Sed publica illa,
quæ Christus Matt. xvij. docet. Si peccauerit frater tuus. Et Paulus,
aduersus præbyterum accusationem &c. Tunc em̄ testibus & accu-
satoribus crimina examinabantur, sicut supra ex Cypriano adduxi,
donec confiteretur conuictus. hæc inquam confessio est iuris diuini,
ab Apostolis & sequentibus seruata de qua scribunt patres, per Ec-
clesiam nihil intelligentem, inducti. Non tamen damno istam occultā,
nisi quod doleo ipsam esse in carnificinam quandam redactam, vt co-
gantur homines confiteri, & scrupulos facere de ijs, in quibus nullum
est peccatum, aut veniale tantum.

Iam videamus Scotistam nostrum, quomodo iure diuino probet
confessionem, Iohan. vi. Quorum remisistis peccata &c. ibi (inquit)
Christus posuit Apostolos & successores eorum iudices, absoluendo
& ligando. Modo iudex non potest pronuntiare, nisi causa cognita,
quod sit per confessionem. videt, vt reptat languens iste sophista.

Cuius fabula est hæc, Nullum peccatum remitti, nisi confessione
publicetur cum vero nullus hominum nosse possit, omnia peccata, si
et, vt ad impossibile obligetur. Nam hinc venerunt torture istæ con-
fessioniarum, quod discussionibus, & diligentia adhibitionibus, confi-
tendi nullus sit finis inde confessionalia cum nepotibus, filiabus, spe-
ciebus, generibus peccatorum, vt ipsorum etiam memoria magis sit
laborandū, cū sola cōscientia in hac causa esset consulenda.

Christus non dixit, Quorum non remisistis, non erunt re-
missa, & quorum non tenueritis, non erunt retenta. Plura remittit &
retinet deus, quæ sacerdos, nec retinere, nec remittere potest licet quæ
remiserit, remissa sunt. Non sequitur, Ego ignosco tibi omnia, quæ mi-
hi male fecisti, ideo deus omnia tibi remisit. Ita non sequitur, Ecce
remisit tibi, quæ confiteris, ergo omnia remissa sunt sed reliquum
est illud, Delicta quis intelligit. & illud Iob, Verebar omnia opera
mea. Non est in ecclesia negotium, quod æque, vt istud confessionis
& poenitentia indigeat reformatione. Nam hic omnes leges, quæstus,
vis, tyrannis, error, pericula, & infinita mala omnium animarum,
& totius ecclesie grassantur pleno impetu. quod pontifices parum
curant, & sophistis animarum tortoribus relinquunt. Quod interim
cum inscitia Ecclesie transeat in tempus suum.

ARTICVLVS OCTAVVS.

Canones dixit docere auariciā, superbiā, luxuriā,
C ij